

Det er naturligvis store Fordringer, der i § 9 stilles til Læremesteren, naar det siges, at han skal vaage over Lærlingens Opførsel og sædelige Forhold og værne ham mod umoralsk Paa-virkning, naar Lærlingen har Ophold hos ham, og „saa vidt det staar i hans Magt“, naar Lærlingen ikke har Ophold hos ham. Det er aldeles nødvendigt, at det hedder „saa vidt det staar i hans Magt“, thi det vilde være en utænkkelig Fordring at stille til Mesteren, at han skulde overholde dette aldeles ubetinget. Paa den anden Side er det næsten en Selvfølge, at enhver Læremester i høj Grad vil have Øjet aabent for, at dette hører til hans største Pligter overfor Lærlingen.

§ 10 drejer sig om Aflæggelsen af en Læreprøve. Det er vistnok noget, man kan trænge til, forsaavidt som man ikke har det. Naar der i Lovforslaget staar, at Læremesteren skal være faglært, er det vel ogsaa nødvendigt, at man indfører en tvungen Fagprøve, som bliver det egentlig afgørende; for Øjeblikket har vi jo kun frivillige Svendep prøver. Lærlingeloven er paa dette Punkt holdt i den Grad ubestemt, at man ikke et eneste Sted kan finde omtalt, at Lærlingen skal udføre de frivillige Svendep prøver. I Lovforslaget bestemmes det, at for at faa afholdt en saadan Læreprøve skal der foreligge Indstilling fra Organisationerne til Indenrigsministeren, der saa skal forhandle med Handelsministeren om Sagen. Men det dog ikke vilde være naturligt at bestemme, at Indstillingen skal komme fra en af Organisationerne, enten Arbejder- eller Mesterorganisationen? Eller er det maaske Meningen, at disse to Organisationer først skal blive enige om, hvorledes det skal være? I saa Fald kan Sagen maaske trække temmelig længe ud, det hører til den Slags Spørgsmaal, som der kan forhandles meget længe om, idet der kan være mange Smaating, om hvilke der kan være forskellige Meninger. Det vilde maaske ogsaa være heldigt, om Loven lidt mere bestemt fastslog, hvorledes disse Læreprøver skulde fremkomme.

§ 11 drejer sig om Lærlingenes teoretiske Undervisning, som jo skal foregaa udenfor Arbejdstiden, „medmindre det af vedkommende Skoles Ledelse efter forud indhentet Tilslutning fra et Flertal af vedkommende Fags stedlige Læremestre undertagelsesvis bestemmes anderledes“. Man vilde have meget vanskeligt ved i København at fremskaffe en saadan Afstemning indenfor Læremestrenes Kreds med Hensyn til, om man ønsker, at Undervisningen skal

foregaa paa den ene eller den anden Maade, hvorfor man altid her i København vil være nødsaget til at lade den foregaa udenfor Arbejdstiden. Det kan godt være, at man her burde have en Ventil, i alt Fald tror jeg ikke, at Bestemmelsen om, at der skal være Tilslutning af et Flertal af de vedkommende Læremestre, vil være heldig. Jeg synes, at der nærmest maatte blive Tale om dem, som i Almindelighed havde Lærlinge; det vilde være ganske urimeligt, om hele den store Mængde, som slet ikke giver sig af med at oplære, her skulde være medbestemmende.

Bestemmelsen i § 12, at Lærlingen skal være Medlem af en offentlig anerkendt Sygekasse, finder jeg ligesom tidligere Talere, blandt dem ogsaa det ærede Medlem Hr. Pitzner, at være en god og heldig Bestemmelse. Der staar i denne Paragraf, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Pitzner var inde paa, saa mange Bestemmelser om, hvorledes Mestrene skal betale baade det ene og det andet: Kostpenge eller Løn eller baade det ene og det andet. Det vilde have været bedre, om man kunde have ordnet det saaledes, at man i alle disse Forhold kunde forsikre Lærlingene, saaledes at Mesteren vidste, at saa og saa meget havde han at betale, for at Forpligtelserne kunde være opfyldte i de og de Tilfælde. Det forekommer mig dels at være udtrykt lidt vagt, dels ogsaa at være lidt usikkert, baade hvorledes der skal betales, og hvorvidt der kan oppebæres baade Løn, Kostpenge og Sygepenge paa een Gang.

Med Hensyn til Voldgift, som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Pitzner, skal jeg sige, at det er meget vigtigt, at vi faar en Voldgiftsinstitution. Det vil heller ikke være helt sjældent, den kan komme til Anvendelse. Den skal bestaa af 5 Medlemmer, idet der skal være en fast Formand, og der skal vælges to fra hver Side. Det ærede Medlem Hr. Pitzner udtalte sig for, at det skulde være to faglærte, jeg kunde tænke mig, at det var tilstrækkeligt, om den ene var faglært, og at man ogsaa kunde ønske sig en juridisk Hjælp.

Det forekommer mig at være en god Bestemmelse, der staar i § 25, at der kan ansættes en Konsulent som Bistand for Indenrigsministeriet ved Behandlingen af Sager angaaende Lærlingeforhold. Jeg vil anse det for rimeligt, at det blev en faglært, uden at jeg finder det nødvendigt, at en Bestemmelse i saadan Retning optages i Loven.

Der er fra en af de ærede tidligere Ordførere kommet Udtalelser, som giver mig